

Egy vidám délután a színházban

Kíváncsian vártuk a délutánt, amikor is a magyar dráma napján ellátogathattunk az egri Gárdonyi Géza Színházba. Megérkezésünkkor örömmel láttuk, hogy mennyien érdeklődnek a színház, a kultúra iránt.

Rövid várakozás után a ruhatár előtt csoportokra osztottak minket, hogy így fedezzük fel a színház rejtett titkait. Először a balett-terembe nyertünk betekintést. Vezetőnk, Jónás Péter elmondta, hogy ebben a teremben szokták gyakorolni a táncot és a színdarabokat – kicsinyítve. Megosztotta velünk egy gyakorlás menetét: először olvasópróbát tartanak, majd elkezdik gyakorolni a koreográfiát. A „nagy zűrzavarban” születnek meg a ruhaelképzelések, minták. A próba öt hetet ölel fel ebben a teremben, illetve más egyéb színházi helyeken, majd az utolsó, a főpróba-héten már a nagyszínpadon gyakorolnak a színészek.

A balett-titkok megismerése után lesétáltunk a stúdiószínpadhoz, de ott éppen a másik csoport hallgatta kísérlőjét. Hogy ne kelljen hosszan várakoznunk, B-tervként megpróbáltunk bejutni a nagyszínpad alá, de ott is csak a többi látogatót találtuk, ezért visszasétáltunk a stúdiószínpadhoz. A teremben a *Kerti mulatságok* című darab kellékeivel találkoztunk. Elfoglaltuk helyünket a nézőtéren, majd elkezdődött a terem bemutatása. Megtudtuk, hogy a fekete drapériák miatt black box-nak is nevezik a helyiséget. „A színház folyamatos kommunikáció” – választa a vezetőnk. Ebben a teremben a helyszíneknek csak a fantáziánk szabhat határt: az ablakból bármikor lehet kéménybejárat, illetve erkély. „A színpadon minden azzá válik, aminek mondjuk” – folytatta Jónás Péter. A színdarabok alatt szemkontaktust kell tartani a színészekkel, mert a pozitív visszajelzések miatt ők is szívesebben játszanak. A stúdiószínpad éppen ezért sokkal emberközelibb, interaktívabb, mint a nagy testvére. Növeli az előadás-variációk lehetőségét a stúdió könnyű átrendezhetősége is.

Az idő sürgetett minket, úgyhogy már vonultunk is tovább a színpadra, ahol betekintést nyertünk az előkészületekbe. Többek között megtudtuk, hogy a színpad fölött a zsinórpádlás található, valamint hogy hogyan működnek a drótfelvonók. Itt vált érthetővé, hogy a színház „tornya” voltaképpen milyen funkcióval bír. Látogatásunk alatt a *Maya* című színdarab díszleteit készítették elő. Megszámoltuk a járási ajtókat, majd egymás után kigyózzva be is jártunk közülük hármat.

Az út végén egy kellékekkel teli teremben találtuk magunkat. Ezt belső kellékraktárnak nevezik. Itt 3-4 előadásnak a kellékeit tárolják apró darabokra szedve. Az szétszedett díszleteken keresztül egy vaslépcsőn ereszkedtünk le a forgószínpad alá. Négy érdekes „ablak” található ezen, melyekből pl. egy színdarabban virágok szoktak kinőni,

illetőleg a helyszínváltás jelölésére is alkalmasak. Alkalmazták az *Óz*, a *Május 35* előadásain és a *Faust* Boszorkányszombat-jelenetében is.

Érdekes kirándulásunk az orchesterben folytatódott, ahol találkoztunk Kaló Zsolttal, aki beavatott e terem rejtelseibe. Elmondta, hogy a szintetizátor fölötti részből irányítja a színészeket, néha a kisujjával is. Az énekes daraboknak egyik legfontosabb részlete ez az apró jel, hiszen egy pillanatnyi eltérés a zene és az ének között már feltűnő hibának minősül.

A labirintusnak vélt alagsorból a színházterembe igyekeztünk. Itt elfoglaltuk kényelmesen a helyeinket, majd kezdődhetett a beszélgetés a rendezőkkel. Ők a saját maguk által megrendezett művekből tartottak ízelítőt. Megismerkedhettünk a Barta Dóra által rendezett *Állatmesékkel* és a *Requiemmel*, a Máté Gábor által színre álmódott *Hivatal színházzal*, amely darab a *Csörgess meg!* folytatása, valamint a *Prolik* című Csiky-darabbal. Betekintést nyertünk még Blaskó Balázs *Látogatók* című előadásába, Szegvári Menyhért *Gül Baba* és Zsótér Sándor *A selyemcipő* című rendezésébe is.

Jó volt egy kicsit a képzeletünkre hagyatkoznunk: SELYEMCIPŐT húztunk, hogy a REQUIEM méltóságteljes hangjaira bevonulhassunk, LÁTOGATÓK lehessünk GÜL BABA türbájében, s nem is sejtettük, hogy útközben összefuthatunk az ördöggel, aki Berlioztól az utcai padon érdeklődik Jézus létezéséről.

Az izgalommal teli kedvcsináló kisfilmek és beszélgetések után két részre osztották a versenyző csapatokat. Mi az emeletre kerültünk. Megszólalt a kolomp, és a boríték felbontása után megválaszoltuk a napi színházlátogatásra épülő kvíz-kérdéseket. Miután kitöltöttük a tesztet, a válaszokat tartalmazó borítékot a földszinti piros urnába dobtuk. Ajándékként és emlékként megtarthattuk a színháztól kapott tollakat – pedig nem vagyunk INGYENÉLŐK.

A jó hangulatban eltelt napot, valamint a körbevezetést köszönjük a Gárdonyi Géza Színháznak!

Sikeres évadot kíván a Gárdonyi Géza Színház rendezőinek, színészeinek és minden dolgozójának a Dobó István Gimnázium csapata.

Tisztelettel és köszönettel a Dobó István Gimnázium 9. A osztályából:

Kiss Olívia

Luzsi Kata

Tóth Kata

Komlósi Kata

Kövesdi Kitti